

Giv os mere tro.

Luk.17.3-6: ”Vogt på jer selv! Dersom din broder synder, da irettesæt ham, og dersom han angrer, da tilgiv ham!

Og dersom han syv gange OM DAGEN synder imod dig og syv gange vender tilbage til dig og siger: ”Jeg angrer det”, da skal du tilgive ham.

Og apostlene sagde til Herren:

GIV OS MERE TRO!

Men Herren sagde: Dersom I havde tro som et senepskorn, da kunne I sige til dette morbærfigentræ: ryk dig op med rode, og plant dig i havet, og det skulle adlyde jer.”

GIV OS MERE TRO!

Det, der fremkaldte denne bøn hos apostlene, var Herrens tale om at tilgive sin broder syv gange om dagen! Og det følte de, at de ikke kunne!

Dertil var deres tro for lille, og derfor siger de: Giv os mere tro.

Mon vi kunne det? Ja, én gang og to gange – og måske tre. Ja, mon?

Men så fjerde gang, han kom – og femte – og sjette – og syvende – samme dag?

Mon vi så ikke ville sige: ”Nej, det er for galt! Det kan vi virkelig ikke. Det er umuligt!”
Og han må da ikke være normal!

Men, det er alvorligt, for Herren kræver det af os, og hvordan får vi det lært? Mon ved at få mere tro?

Vi ser, at Herren ikke opfyldte deres bøn, og gav dem mere tro, men siger: ”Dersom I havde tro som et sen-

nepskorn – blot en lille tro, men en levende tro – så skulle det ske.”

Har vi en sådan lille, levende tro? Nej, ikke i os selv. Al den tro, vi kan præstere, slår ikke til.

Vi kan betragte og undersøge vor tro både med hensyn til størrelse og temperatur, og kommer hver gang til den erkendelse, at den er for lille.

Hvad skal vi da gøre?

Ja, skriften lærer os, hvordan vi skal tro:

Der findes kun én tro – Jesu Kristi tro – den tro, som Han vil være i os. Derfor hedder Han også troens begynder og fuldender!

Og det er Ham, vi skal se hen til for at tro.

Hebr.12.2: ”Idet vi ser hen til troens begynder og fuldender, Jesus ....”

Judas brev vers 3: ”I elskede! Da det lå mig alvorligt på sinde at skrive til jer om vor fælles frelse, fandt jeg det nødvendigt at skrive til jer med formaning om at stride for den tro, som én gang **er** blevet overgivet til de hellige.”

Man kunne få den opfattelse, at vi formaneres til at stride for at få denne tro, men der står jo udtrykkeligt, at den én gang for alle **er** overgivet de hellige.

Altså skal vi ikke stride for at få den, men stride for at bevare den, for der er én, som vil narre den fra os.

Hvis ikke vi ser, at Jesus også er vor stedfortrædende tro, da er vi ilde stedt og kan aldrig tro til Guds behag. Da vor egen præstations-tro intet dur til.

Så luk også Jesus ind i dit hjerte, som **din** tro, og ophør med at tage dig sammen til at tro, og uophørligt betragte din tros størrelse eller temperatur.

Lad også dit hjerte gribe om den usigelige nåde, at Herren har tilgivet os mere end halvfjerds gange syv gange – mon vi så ikke også kan med Hans tro?

Mark.11.22: ”Og Jesus svarede og siger til ham: ”Hav tro til Gud.”

I grundteksten står der: Hav Guds tro!